

РЕШЕНИЕ

№ 19937

гр. София, 21.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 20.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **3665** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 85 и чл. 84, ал.2, вр. с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Р. Т., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Б., против Решение № 27-ОК/20.02.2026г. от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС), с което, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ последващата му молба с рег. № УП 23052 от 05.02.2026г. на ДАБ-МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се твърди, че атакуваното решение е незаконосъобразно поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на закона. Конкретно се сочи, че е нарушен чл. 8 от ЕКПЧ, тъй като не е съобразен балансът между обществения интерес и правото на семеен живот, тъй като е сключил брак с българска гражданка и решението на интервюиращия орган води до разделяне на семейството. Моли се да бъде отменено обжалваното решение и преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне.

Ответникът, интервюиращ орган при ДАБ, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение и моли съда да отхвърли оспорването.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл.235, ал.2 ГПК вр. чл.144, ал.1 АПК, установи от фактическа страна следното:

Р. Т. е [дата на раждане] в [населено място], Р. федерация, гражданин на Б.. За първи път е поискал закрила с молба с вх. № ОК-13-2821 от 14.12.2023 г. на Регистрационно - приемателен център — [населено място] (РПЦ - [населено място]). С Решение № 6302 от 27.05.2024 г. на председателя на ДАБ при МС е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут. Индивидуалният административен акт е обжалван и с Решение № 18710 от 03.10.2024 г. по адм.дело № 5962/2024 г. на Административен съд София-град (АССГ), Първо отделение, жалбата е отхвърлена. Съдебният акт не е обжалван и е влязъл в сила.

С молба с вх. № УП 23052 от 05.02.2026 г. Р. Т. заявява, че желае да му бъде предоставен хуманитарен статут по реда на чл. 9 от ЗУБ, тъй като неговото завръщане в Република Б. и го поставило под реална, непосредствена и сериозна опасност за живота, здравето и личната му свобода. Посочва, че Република България е единствена държава, с която има трайна, реална и ефективна житейска, социална и семейна връзка. Пребивава на територията на българската държава от 9.01.2008 г., когато е пристигнал като десетгодишен с майка си, която е омъжена за български гражданин и от тогава не е напуснал страната и не е посещавал Б. повече от 17 години. Счита, че ако бъде върнат в Б., за него съществува риск да бъде възприет като неблагоприятен и подложен на репресивни действия. Посочва, че за него съществува реална възможност за принудителна мобилизация, предвид военното сътрудничество между Б. и Р. федерация, което следва да бъде разглеждано като потенциално нечовешко и унижително третиране. Като причина за подаване на последващата молба посочва и наличие на здравословен проблем – дислексия, която изисква продължително медицинско наблюдение, терапия и специализирана подкрепа, осигурявани в Република България, като в Б. не съществуват реални гаранции за адекватна и непрекъсната медицинска грижа. Сочи, че е сключил граждански брак с българска гражданка и семейният им живот е изцяло установен, в Република България.

Към молбата са приложени: декларация от Р. П. П., с която се декларира, че ще осигурява издръжка и жилище на молителя, фотокопие на нотариален акт за урегулиран поземлен имот на името на купувачите И. П. И. и Р. П. И.; фотокопие на психологическо становище от Д. К., клиничен психолог с медицинска диагноза дислексия и алексия; фотокопие на акт за граждански брак на майка му, фотокопие на акт за граждански брак от 24.11.2023 г. и фотокопие на паспорт; молба от А. О. П. от 09.10.2024 г. за онлайн проверка на документи; адвокатско пълномощно.

Чужденецът е уведомен посредством съобщение с рег. № 23052/09.02.2026 г. за възможността и срока, в който може да предостави писмени доказателства в подкрепа на твърденията си

След анализ на установените в административното производство факти и обстоятелства с обжалваното в настоящето производство Решение № 27-ОК/ 20.02.2026г. интервюиращият орган при ДАБ-МС е приел, че молба с вх. № УП 23052 от 05.02.2026 на ДАБ-МС не следва да бъде допусната до производство за предоставяне на международна закрила. За да постанови решението си, органът е приел, че в случая чужденецът не е представил никакви нови доказателства, имащи отношение към бежанската му история и не се позова на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му на произход. Относно мотивите на молителя, свързани с живота му в България и сключения брак с българска гражданка, е приел, че не обуславят правни доводи чужденецът да бъде допуснат до последваща регистрация. В решението е прието, че изложените опасения относно преследване и дискриминация в държавата му на произход противоречат на заявеното от него по време на интервюто, проведено на 20.12.2023г. Интервюиращият орган е стигнал до извод, че подаването на последващата молба е с цел узаконяване на нелегалния престой на чуждия гражданин.

Пред съда от страна на ответника са представени актуална справка за положението в република Б..

Жалбоподателят представя удостоверение от Министерството на правосъдието, че вицепрезидентът на Република България е дал българско гражданство на майка му А. О. П. с Указ № 87 от 11.03.2026г. и копие от личната ѝ карта.

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Оспорваният акт е връчен на адресата си на 19.03.2026 г., а жалбата, въз основа на която е образувано делото, е подадена чрез административния орган на 25.03.2026г - в преклузивния срок по чл. 84, ал.2 от Закона за убежището и бежанците, подадена е от надлежна страна и следователно е допустима.

Решение № 27-ОК/ 20.02.2026г е издадено от компетентен административен орган. Д. Ц. младши експерт в РПЦ - [населено място], ПМЗ – кв. Овча купел, е определен за интервюиращ орган на ДАБ със Заповед № РД-05-853/06.12.2022г. на председателя на ДАБ-МС. Решението е постановено в рамките на предметната компетентност на органа по чл. 76б, ал.1, т.1-3 ЗУБ. Не са надхвърлени времевите граници – актът е постановен на 20.02.2026 г. - 11 работни дни след като органът е сезиран с последващата молба вх. № УП 23052 от 05.02.2026 г. на ДАБ –МС, съгласно чл. 75б, ал.1 от ЗУБ.

Решението е издадено в изискуемата от закона писмена форма.

Чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила.

Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Подадената от Р. Т. молба безспорно е последваща по смисъла на параграф 1 т. 6 от ДР на ЗУБ. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

В глава шеста на ЗУБ раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ, са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуваното да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. В чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила. В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Не изключва приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от

закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взима решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. В чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ е предвидено тези писмени доказателства да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Преписката не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал.1 ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение /чл. 29а ЗУБ/. Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал.7 ЗУБ.

Поради изложеното съдът счита, че решението на интервюиращия орган е издадено в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени подробни и непротиворечиви мотиви, описващи фактическата обстановка, релевантна за случая, както и основанията, които обуславят отказа на решаващия орган да допусне до производство за международна закрила последващата молба. Също така има необходимото съдържание, като не е установена липса на предписаните в чл. 59, ал. 1 от АПК реквизити. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Съответства и на материалния закон, поради което административният акт е законосъобразен.

Разпоредбата на чл. 76а ЗУБ дава възможност за преценка, предвид чл. 13, ал. 2 ЗУБ подадена последваща молба за международна закрила, с оглед евентуалното ѝ недопускане до разглеждане в ново административно производство, ако с тази молба търсецът закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Преценката за наличието на основанията по чл. 13, ал. 2 ЗУБ е предоставена на съответния компетентен административен орган, а разпоредбата на чл. 58, ал. 5 няма отношение към това, този орган да указва изрично на чужденеца, какви обстоятелства следва да изложи в последващата си молба.

В молбата чужденецът се позовава на живота си в България, изградените в страната връзки и опасността да бъде мобилизиран, ако се върне в Б., но тези факти не са нови и е обсъден при разглеждане на предходната му молба. Обсъдена е и обстановката в страната му на произход.

Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсецът убежище, следва да са актуални.

На основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека.

Положението в Република Б. е разгледано подробно и във влязлото в сила решение на АССГ от 03.10.2024г. и към момента на подаване на последващата молба, както и към настоящия момент, не са налице нови обстоятелства от съществено значение относно държавата на произход или за личното положение на жалбоподателя.

Фактите, изложени от жалбоподателя във връзка с изградените в България семейни и лични отношения и сключеният брак с българска гражданка са били оценени като неотнормими към предпоставките по ЗУБ.

Приложените към последващата молба писмени доказателства не разкриват съществени елементи от бежанската история на чуждия гражданин, които не са преценени от компетентния орган при разглеждане на предходната му молба и които не са обсъдени от съда при обжалване на решението на председателя на ДАБ-МС, с което отказва да му предостави закрила. В тях не се установяват факти, различни от вече изложените и разгледани, по които се е произнесъл и съда в своето решение.

Съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 2 ЗУБ, производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът: е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Именно в такава хипотеза попада настоящият случай. Споделят се мотивите на административния орган, че не се сочат никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното положение или относно държавата по произход на чужденеца.

Представените пред съда писмени доказателства сочат, че майка му А. П. е получила българско гражданство. Това не представлява ново обстоятелство, свързано с бежанската история на жалбоподателя, който е пълнолетен, има сключен граждански брак и майка му не е член на семейството му по смисъла на §1, т.3 от ДР на ЗУБ.

Извършеният анализ обуславя извода за липса на основания по чл. 146 от АПК, които да характеризират оспорения административен акт като незаконосъобразен. С оглед на гореизложеното, съдът намира жалбата за неоснователна по изложените доводи, а издадения административен акт за законосъобразен.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 1 и ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 65-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Т., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Б., против Решение № 27-ОК/20.02.2026г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: